

Beste Henri, beste familieleden, beste vrienden en aanwezigen,

Met uw goedvinden zou ik graag hier even mijn verhaal met Greetje met jullie willen delen.

Als inwoner van Kapellen en medewerker aan het gemeentebestuur van Kapellen kwam ik regelmatig in contact met Greetje. Haar krantenwinkel in Kapellen had een mooie fijne reputatie en ze kon zo fier zijn als ze 's morgens weer eens die "grote lange Schepen van de gemeente" – dixit Frédéric Van Haaren - over de vloer had gekregen om zijn krantje te komen ophalen. In elk gesprek met Greetje vroeg ze mij telkens ook de groetjes te doen aan Jacky – onze toenmalige burgemeester van Kapellen en Minister van Staat Jacky Buchmann – en zijn echtgenote Isabelle Kronacker. Mijn moeder zaliger kende mevrouw Buchmann tamelijk goed en dat was dus geen enkel probleem.

Mijn band met Greetje werd echter veel sterker zo een 25 jaar geleden. Eén van de schaakleden van schaakkring Deurne – Wim Dua – zorgde ervoor dat er een schaker in het familieleven van Greet verscheen. Wim Dua ging nog al eens dikwijls een stukje vlees eten in een keigoed restaurant niet ver van Deurne en op een keer nam hij Henri mee. Van het één kwam het ander, ja de wereld is soms erg klein, en plots had Henri - één van mijn jeugdvrienden uit de schaakwereld - een mooie relatie met Greetje. Greetje maakte haar intrede in de schaakwereld en dat was een zegen voor onze schaakclub en voor mij als sterkere speler en latere voorzitter van de schaakkring van Deurne. Ik kon mij geen betere supporter indenken, de schaakclub had er meteen een grote fan bij en dat zou zo tot op het einde van haar leven blijven. Voor de schaakkring was niets haar te veel, de schaakclub kreeg regelmatig al eens een gift van Greetje toegestopt en oh wee diegene die iets verkeerd te zeggen had over de prestaties van schaakkring Deurne. Die bewondering bleef groeien en dat was wederzijds, ik heb nooit iemand gekend in de schaakwereld die als niet schaakspeler zo gemakkelijk contacten kon leggen met schakers. Ik mag het hier gerust stellen : schakers zij niet altijd even de gemakkelijkste wezens op aarde maar Greetje nam die hindernissen erg makkelijk met haar onverbeterlijke vlotheid en optimisme. Een hoogtepunt was onze laatste teamoverwinning in het Zilveren Torentornooi, de provinciale clubcompetitie : Greet en Henri – die over ons schaaklokaal woonden – nodigden het winnende team na de laatste wedstrijd prompt uit in hun living om de titel te vieren met een hartig glaasje champagne. Wij met zijn allen én de clubvlag van schaakkring Deurne – in het midden van de nacht – naar de overkant van de straat, ze spreken er nog van denk in "De Gryspeerdstraat".

Talrijk waren ook de ansichtkaartjes die ik mocht ontvangen uit het buitenland als Greet en Henri op reis waren. Ik werd nooit vergeten of overgeslagen, het was heerlijk om te vernemen op welke locatie Greet en Henri waren. Mooie kaartjes, ik heb er nog veel, met knappe afbeeldingen van gereputeerde voetbalstadions en andere toeristische plekjes ...

Van Greet ging een grote stimulans uit, zeker naar haar partner Henri toe. Henri was jarenlang een trouw lid van schaakkring Deurne. Henri speelde niet zo veel actieve zware competitiewedstrijden, hij hield liever van wat meer vrijblijvende schaakpartijtjes. Maar daar kwam verandering in door toedoen van Greetje. Greet en Henri trokken mee met de vaste groep van vakantieschakers van schaakkring Deurne naar la douce France. Henri nam deel aan de internationale tornooien van Avoine en Plancoët in Frankrijk. Zoals gewoonlijk zorgde onze vaste chefkok Roger Bruynseels voor het eten van de schakers in onze gehuurde chalet. Daar zag Greetje wel een taak voor zich weggelegd en zij ging meehelpen met Roger. Nu ja helpen, de gedrevenheid van Greetje in een keuken was

alom bekend en onze knappe kok Roger - met het zweet op het voorhoofd in het warme Frankrijk - moest zijn best doen met zijn oude gewrichten om te volgen, er liep in ons chalet als het ware een windhond in de keuken rond van de ene pot naar de andere, dan weer een wervelwind van de ene pan naar de andere. Het fantastische resultaat was echter : wij schakers kwamen echt niets te kort hoor, pure verwennerij ...

Nog één herinnering wil ik zeker aanhalen. Na een gewone modale clubavond zakten wij met enkele schakers af naar het restaurant "de Routier" op de IJzerlaan. Kom, eventjes langs gaan voor een drankje bij Greet en Henri. Nu ja eventjes, het werd een feestavond tot een stuk in de morgen met zang en dans, een karaoke-avond waar voorzitter en enkele bestuursleden van schaakkring Deurne onder impuls van Greetje op tafel en stoelen gingen staan om de ambiance nog wat te vergroten. Ja Greetje kreeg het allemaal voor mekaar met een simpele babbel en kwinkslag ..

Helaas , enkele jaren geleden kregen wij slecht nieuws in Deurne. Greet kreeg problemen met de gezondheid, serieuze problemen maar dat weerhield haar niet om toch af en toe nog eens met Henri binnen te lopen in de schaakclub tijdens het kersttoernooi of een speeldag van de nationale interclubs. Toen wij gedwongen van clublokaal veranderden naar het huidige Esso-clubhuis was haar bewondering groot voor ons nieuw schaaklokaal. Zij zag dat we goed terecht waren gekomen en ze kwam dus graag langs als haar gezondheid het toeliet. Het laatst was zij in ons midden bij de afsluitende maaltijd na de laatste speelronde van de nationale schaakcompetitie op 23 april 2017. Greetje was erg verzwakt maar wij waren toch erg blij dat ze in ons midden was. Nog eens goed gebabbeld, achteraf bekeken toch nog veel te kort, er blijft immers nog zo veel te vertellen.

Ik wil afsluiten met jou te willen bedanken Greet voor al die sympathie die jij uitstraalde naar de schaakclub en ons schakers. Daar krijg je van mij en van de aanwezigen hier alvast een warm applaus voor. En rust zacht .

Robert Schuermans,

Voorzitter Koninklijke Schaakkring Deurne v.z.w.